

Περσικά χαλιά και λαχούρια με ξόμπλια χρυσαφένια.

»Οι πόρτες μου είναι πάντα ανοιχτές να φιλεύουν τους διαβάτες, που διαλάλησαν τ'ονομά μου ως κάτω στη γαλάζια θάλασσα κι ως πάνω στους ξανθούς ανθρώπους· αρχόντοι και καπεταναίοι ζητούν τη φιλία μου κ' οι δχτροί μου με τρέμουν.

»Έχω μέρος που βρίσκεται λίμνη σμαραγδένια και στη μέση παλάτι από κρυστάλι, εκεί θα τη θρονιάσω βασίλισσα με συντροφιά τ'αηδόνια.

»Όλο το έχει μου στα πόδια της Πανώριας κοπελλιᾶς, καλούδια της αγάπης, τ'απιθώνω.

»Κάνε να μ' αγαπήση, καλή Μάγισσα και ε,τι θέλεις ζήτα».

— Άλλοίμονο, γιέ μου! Τ'αδύνατα γυρεύεις. Είσαι Τοῦρκος, τρανέ Μαχαραγιά, κ' είναι Χριστιανή...

... Γριά Μάγισσα, που με τὰ ξωτικά μιλάς και ξέρεις τὰ κισμέτια... Στις φλέβες μου νιώθω να τρέχει κάτι λωβότερο απ' τῆς ὀχιάς τὸ σάλιο· ἡ φωτιά που μου καίει τὰ σπλάχνα θὰ χυθῆ και ἔλγῃ ἡ μανία τῆς φυλῆς μου θὰ ξεσπάσῃ.

»Θὰ κάνω να τρέξῃ τὸ αἷμα ποτάμι να κοκκινῆσῃ ἡ θάλασσα.

»Σίφουνας θὰ γενῶ και θανατικὸ να σπείρω τὸν τρόμο και τῆ φρίκη.

»Τὰ μαῦρα βουνὰ τὰ πανίψηλα ὡς τὰ ριζὰ θὰ φτάνουν τοῦ σωροῦ που θὰ σηκώσω με τὰ κουφάρια τῆς φυλῆς τῆς.

»Δὲ θὰ συχάσω παρὰ σὰ δῶ τοὺς σπιτικούς τῆς να σπαράζουν στα δόντια τῶν σκυλλιών μου.

»... Στὸ κορμί τῆς θὰ σβύσω τῆ λαῦρα τῆς αγάπης μου και ἀπ' τὸ αἷμα τῆς θὰ μεθήσω...

»Θὰ κάνω να μιλάνε για τὴν αγάπη και τὴν ἐγδίκηση τοῦ Μαχαραγιά ἕλες οἱ στερνές γενιές και ἀπὸ Χριστιανὸ σπέρο δὲ θ' ἀφήσω!...»

— Άλλοίμονο, γιέ μου! Όλα που λές, τὰ κάνεις και μπορείς· μὰ τὴν αγάπη τῆς ποτὲ δὲ θὰ ποχτήσης. Τὸ κορμί τῆς ναί, μὰ τῆ γνώμη τῆς ὄχι... Εἴσαι Τοῦρκος κ' εἶναι Χριστιανή...

— ... Μὰ πόσο τρομερὸ εἶναι αὐτὸ που χωρίζει ἔτσι τοὺς ἀνθρώπους ;...

Σέρρες, Θεριστῆς 1913

ΚΩΣΤΑΣ ΜΕΓΑΡΗΣ

Ἀντιωρόσωπος τοῦ «Νουμά» στὴ Λαμονίκη

ὁ κ. Π. Θ. ΠΑΥΛΔΗΣ

C/O The American Tobacco Co

©, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Στὴν «Ἀκρόπολη» 7 τοῦ Νοέβρη ξανατυπώθηκε ἀπὸ τὸν περασμένο «Νουμά» στὴ Βα σελίδα και σὲ τιμητικὴ θέση τετράστιλο τὸ ἄρθρο τοῦ συνεργάτη μας Κ. Μεγάρη «Ἡ Μακεδονικὴ Γῆ» με τὸν τίτλο «Τὸ Μακεδονικὸν Ἄγροτικὸν Ζήτημα». Ἡ «Ἀκρόπολη» χαρακτηρίζει τὸ ἄρθρο ὡς ἄξιον μεγάλης προσοχῆς. Καὶ εἶναι.

— Τὸ «Ἐθνικὸ Ἡμερολόγιο» τοῦ Σκόκου γιὰ τὸ 1914 βγήκε τοῦτες τῆς μέρες. Ὅλη ἡ γιγαντομαχία μας περνᾷ ἀπὸ τῆς καλλιτεχνικὰ πυκνοτυπωμένες σελίδες του, σὲ σειρά πολεμικῶν ἄρθρα, περιγραφές, δηγήματα, ἀνέκδοτα και χίλια δυὸ σχετικὰ με τὸν πόλεμο. Ποιὸς θάνα τόσο δύσμολος ὥστε νάρνηθῆ στὸ φρεινὸ «Ἡμερολόγιο» τοῦ Σκόκου τὸν τίτλο «Ἐθνικὸ Ἡμερολόγιο» ;

— Στὸ Δέλβινο βγήκε φημερίδα με τὸν τίτλο «Δέλβινο» γραμμένη τὸ περισσότερο σὲ γλώσσα δημοτικὴ. Ἄπὸ ἓνα ἄρθρο τῆς γιὰ τὸ Ἡπειρωτικὸ Ζήτημα παίρνουμε τῆς λίγες αὐτῆς γραμμῆς που δείχνουν τὸ φρόνημα τῆς Ἑλληνικωτάτης πόλης: «Τὸ Βασίλειο τῆς σκλαβιάς τέλεψε γιὰ πάντα, και μέσ' ἀπ' τὴν καρδιά τοῦ κάθε Δελβινιώτη μιὰ πολεμώχαρη ἐκδικητρία φωνὴ πετιέται τιμημένη «Στᾶρματα, στᾶρματα».

— Στὸ ἄρθρο τοῦ κ. Π. Γιαννηλία «Οἱ γειτόνοι τῆς Ἑλλάδας» (Νουμάς, ἀριθ. 512) ἡ φράση «Στὸ Μοναστήρι ὅ,τι δὲν εἶναι σίδηρο εἶναι Ἑλληνικὸ», τὰ διορθώθῃ ... ὅ,τι δὲν εἶναι καλὸβα εἶναι Ἑλληνικὸ».

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Γ. Σαρ. Cirencester. Λάβαμε τὴ συντροφὴ κ' εὐχαριστοῦμε. Τὸ φύλ ο σὰς τὸ στέλνουμε.—κ. Θ. Μπ. Κέρκυρα. Λάβαμε τὴ συντροφὴ κ' εὐχαριστοῦμε.—κ. Στελ. Βαλ. Παξοῦς. Οἱ «Ἀπόγονοι» θὰ τελιώσουν ἕστερ' ἀπὸ δυὸ φύλλα.—κ. Π. Πέτρ. Σωζόπολη, *Δημ. Συντροφιά Ροβέρτειου* Πόλη. Ἄλ. Χρ. Wash. Λάβαμε τὴ συντροφὴ κ' εὐχαριστοῦμε.—κ. Ἄλ. Φωτιάδῃ. Σμύρνη. Λάβαμε τῆς συντροφῆς τοῦ 1909, 1910, 1911 και 1912. Γιὰ τὴν ἄργητα δὲ φταῖς, οὔτε λόγου σου, οὔτε ὁ «Νουμάς».

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ «ΜΟΥΣΙΚΗ»

Μουσικίδου, Ἐυδοαδιάδου και Μακρῆ

13-15 Στὸ Ἄρσακειὸν 13-15 Ἀθήναι

Τελευταῖαι Ἐκδόσεις

Τὰ «Παναθήνια τοῦ 1913», 19 τραγουδάκια Δρ. 8,40
Δ. Ροδίου, 15 Σχολικὰ ἄσματα εἰς 2 τεύχη, τὸ τεῦχος > 1,50
Ι. Σακελλαρίδου. Πήραμε τὰ Γιάννενα. Δάφνης μυρτιές
στὸ δρόμο σου > 0,60
, , Μυριανθισμένη Χίος. Τὸ φλάμπουρο > 0,60
, Ὀλόκληρη ἡ συλλογὴ τῆς κλασσικῆς μουσικῆς, με μεγά-
λες ἐκπτώσεις διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν Ὁδαιῶν.
Μανθολίνα, κιάρες, βιολιά κλπ. ὄργανα με τὰ ἐξαρτήμα-
τά των.